

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás
	Szerző		Hely
	Cím	Bűnös Budapest.	Idő
	Forrás:	Magyar estilap.	Személy
	Bp.	1902 VII/17	Helyszám
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	

343.546

"1902"

A bűnös Budapest.

Budapest bűnös rejtelseibe világít be ismét a napi krónika és lerántja a leplet oly üzelmekről, melyeknek hallatára megdöbbenés szállja meg ama szegény embereket, kiket leánygyermekkel ajándékozott meg a Gondviselés s kiknek módjuk nem engedi, hogy a szülői felügyelet minden gondozásával vegyék körül kicsinyeiket.

Felháborodó undorral lehet csak konstatálni a tényt:

Apró kis leányokat — három és nyolc év közt váltakozik a koruk — gonosz asszonyok magukhoz édesgették és vitték őket aztán a perverz bujaság áldozó oltárára. Elaltatták őket mesterséges módon alató szerekkel s az álomba merült tehetetlen apróságokat odavetették zsákmányul beteg vágyakban tobzó uraknak, kik bizonyára jól megfizették e gyalázatos szolgálatukat. Az egyik kis leány nagybeteg lett a merénylettől, mit alvó állapotában többször is elkövettek rajta. Így tudták meg a kis leány szülei, — egyszerű szabóiparosok, — hogy mily elvetemült gazság áldozata gyermekük. A törbe csaló asszonyok közül kettőre rá-

mutatott két kis leány, a ki szintén átesett az embertelen procedurán. Egy pincér felesége az egyik, egy takarítónő a másik. A tömeg értesülvén tettükről, meg akarta lineselni a gonosz asszonyokat. Az asszonyok persze mindent tagadnak.

Eddig van az eset, a mit néhány ujság is elmond ma. De vannak ez üzelmeknek részletei, a miket nem szellőztet a nyilvános megbeszélés, a mikhez csak csinján nyúl a rendőrség is. Neveket suttognak, neveket, melyeknek viselői nagy állásu, elismert társadalmi pozícióban büszkélkedő urak, kiknek *tevőleges* részük volt ez üzelmekben, kik apró gyermekek ártatlan tudatlanságával szitják elernyedte idegeiket új életre és embertelen perverzítésben keresztül gázolnak kicsinyke gyermekek életén.

Ezekről az urakról le kell rántani a leplet!

Se rang, se vagyon, se nagy állás, se társadalmi pozíció nem védhet meg senkit a gazságok e legelvetemültebb fajtája ellen.

Elég volt már a szolgálai meghunyászkodással határos diszkrécióból, melyben bizva ezek az urak, szabadon garázdálkodnak! Szegény sorban, munkás-sorban élő szülők

lelki nyugalma megköveteli, hogy biztonságban tudják az orgyilkosnál gonoszabb bűnösök elől gyermekeiket, kik a jó Isten gondjára bizva, játszadozzák ártatlan gyermekjátékaikat, miközben apjuk, anyjuk a mindennapi kenyérért robotol.

Mert legyünk tisztában a következőkkel.

A rendőrség munkába veszi nagy garral a törbe csaló asszonyokat s ezzel mintegy koncot vet oda az éhes közvéleménynek, mely büntetést követel a bűn okozóira. Csak-hogy ezek az asszonyok szóra érdemes büntetést *nem is kaphatnak*. Mert a büntetőtörvényünk nem gondoskodik megtorlásról azokkal szemben, kik a gyermekek elnyomóitainak a zsákmányt szállítják. E büntettnék csak *elkövetőt* sujtja a törvény s ezt is csak akkor, ha följelentés történt a szülők részéről. Már pedig följelentés *eddig* csak a törbe csaló asszonyok ellen történt, tehát azok ellen, kikre csak a rendőrség tud a maga hatáskörén belül rásujtani, mert büntetőtörvény nincs, sujtó paragrafust az ő bűnükre csak az egyre késlekedő büntető-novella ígér.

Már most mitől kell tartani? Attól, hogy a szülők, megvesztegetve a bűnösök nagy rangjától s esetleg

valami tetemes hallgatási díj fejében is, elállnak a följelentéstől. Így aztán a bűnös nagy urak megint büntetlenül szabadulnak.

Bezzeg ott, hol a rang és tekintély nem befolyásolja a hatóságot, ott igazán szigorú energiával vannak rajta, hogy a bűn megtoroltassék. Lám, a londoni rendőrségnek nem imponál egy királyi házból való herceg sem. Ferenc József braganzai hercegnek könyörtelenül ki kell állania a nyilvánosság perzselő tüztét, mely büntetésnek magában is valami.

Vajjon a mi rendőrségünk ki fogja-e szolgáltatni a bűnösöket ebben a förtelmes ügyben, még ha oly nagyállásu férfiak is azok? Avagy a diszkréció jótékony leple megint elő fog kerülni? És a rendőrség lesz az, a mely a legjobban örül majd, ha a szülők, kik följelentésre jogosultak, bármi okból nem fogják megtenni a följelentést?

Aligha! — Már mutatkoznak is olyanféle jelenségek. A rendőrség megmozgatta a maga cáfoló apparátusát és azt jelenti ki, hogy nem történt semmi följelentés.

Pedig a rendőrségnek rajta kell lennie, hogy a főbűnösök az igazságszolgáltatáskezebe kerüljenek. Ha már botrány történt, hát legyen belőle oly botrány, mely könyörtelenül tapos át társadalmi tekinteteken; oly könyörtelenül, mint a mily könyörtelenül a perverz bűnösök tapostak át a bimbózó gyermekéleteken!